

Akça Şehir Akçaabat

– M.Nihat Malkoç · 24 Haziran 2009

Secde eder serviler anar da yaratını
Arınır kasvetinden düşündükçe vatani

Dile gelir mermerler kurumuş şadırvanda
Gözler ki buğulanır, kırk dökük bir handa

Vatan namus, yurt özlem, bu topraklar akçadır
Pulathane bir tarih, her sayfası pakçadır

Bahçendeki rayiha diriltecek ruhumu
Çekilir her geçen gün aşk denizinin kumu

Sargana cenk meydanı, pusulası cennetin
Bedel oldu toprağa; kanın, kemiğin, etin

Ayın şavkı sulara değdirir busesini
Gökkubbeden duyarım ceddin kılıç sesini

Selam dursun şanına onca ecnebi güruh
Sözler nurlu, muştulu; nasıl kanatlanmaz ruh?

Suretler nurdan halka, yürekleri akçadır
Acıyı, saadeti paylaşması hakçadır

Erguvan kokusunda çılgın yaz akşamların
Nice güzellik saklar ruha dolan baharın

Saçının her telinde efkârım kol geziyor
Hasret kurşundan ağır, düşlerimi eziyor

Gögünde uçan kuşun kursağında yem olsam
Kanayan güller gibi bahçelerinde solum

Masmavi sularında çırpınır yakamozlar
Buz tutmuş bir ayazda mehtabı okşar rüzgâr

Sevdalıyım, hasretim; şehir sana vurgunum
Yatağını kaybetmiş sular gibi durgunum

Gözlerim çakırkeyif, efkârıma çeyrek var
Al benden bu sevdayı yetiş ey gül yüzlü yâr

Hayalini kurduğum ebruli düşler sensin
Gamzeli yanaklarda tatlı gülüşler sensin

Ceddimden arta kalan tertemiz bir sayfasın
Ufka hasret taşıyan gemilerde tayfasın

Sırnaşık, debdebeli; deniz gözlü kadınım
Bahtına gül suyuyla nakşedilmiş adınım

Yaralı ceylan gibi nabzın atar derinden
Rüyama girsen bir gün kalbim oynar yerinden

Adın ebedileşir, asuman eyler niyaz
Karanlığın koynunda gölgen gezer bembeyaz

Duyulur ötelerden eski zaman türküsü
Büyüler gözlerimi endamındaki süsü

Ezan ruhlara ilaç, gül kokuyor avlular
Mübarek akşamlarda göğe yükselir Hû'lar

Kaybolan düşlerimi gölgede arıyorum
Hayatımın filmi geriye sarıyorum

İzbe sokaklarında hicran içime işler
Beni ayakta tutar yarına dair düşler

Ey şehrengiz güzeli, menekşe kokar tenin
Güzellerin içinde emsalin yoktur senin

Çatma kara kaşını, gülümse Akçaabat
Maziye gömdük dünü, nerde o günler heyhat!

İçimde büyüttüğüm gizemli hülya şehir
Hayra tabir ettiğim gördüğüm rüya şehir

Denizde balıklara seccade olur sular
Yer aguşunu açar gökten süzülürken kar

Çeşmelerden dökülür mazinin gözyaşları
Asırlık çınarların göğe değer başları

Bulunmaz mücevhersin, masamdaki biblosun
Yaratanın elinden çıkmış eşsiz tablosun

Sevdan bir tutam hasret, içime akan nehir
Bir anne şefkatiyle kucakla beni şehir!

M.NİHAT MALKOÇ